i millum Føroyar og Hetland

Nú nátt kemur á, er frískur vindur og sjaskut í veðrinum. Vit hava hann aftan tvørs og stýra undan, tá ið aldan brýtur

Mynd: Vilmund Jacobsen

Ferðin til oynna, Whalsay og bygdina, Synbister, sum liggur hálvan annan tíma norðanfyri Lerwick, tók 29 tímar. Smágentan, Tóra, sum er við Knørri úr Kollafirði, er troytt eftir longu ferðina

Mynd: Vilmund Jacobsen

og eystur á oynna, Whalsay, har vit vóru um 23-tíðina mikukvøldið. Tá vóru 29 tímar umlidnir, síðan vit settu kós úr Borðuni um náttúrðatíð kvøldið fyri.

Á Whalsay, har stívliga 1000 fólk búgva, lógu vit í tvær nætur, áðrenn kósin varð sett móti Lerwick um middagsleitið hósdagin.

Á oynni hittu vit av tilvild eina havnarkonu, sum hevur búð í Hetlandi í fimti ár. Hon giftist bretskum hermanni, og maður hennara doyði fyri umleið 20 árum síðan.

Vit hildu fyri, tá ið vit møttu henni í túninum, at Hetland er eitt vakurt land.

- Jú, her er vakurt, men Føroyar eru vakrast, segði blíða havnarkonan, Mia, sum vit fara at venda aftur til í eini aðrari grein úr Hetlandi.

Seinna helming av ferðini høvdu vit fínasta veður og sól. Nú eru vit í vøkru innsiglingini til Yell-sundið, sum er millum oynna Mainland og Yell

Mynd: Vilmund Jacobsen

Morgunin eftir skein sólin oman og niðan, og mangir sjófararar nýttu høvi at sóla sær og ganga túrar í vøkru og hugnaligu bygdini, har havnarkonan, Mia, hevur búð í mong ár

Mynd: Vilmund Jacobsen